

Efter Konferencens Formening vilde det ikke desto mindre være muligt paa dette Omraade at anvende Analogien af Forskrifterne i den ensartede Veksellov (Art. 40, 3. Stk.), forsaavidt Checkens særlige Natur tillader en analogisk Fortolkning for at afgøre, hvorvidt Trassaten gyldigt har betalt Checken i Forhold til Indehaveren eller de successive Indhavere.

Art. 36.

98. Denne Artikel findes ikke hverken i Haag-Resolutionerne eller i Eksperternes Tekst. Den svarer til Artikel 41 i den ensartede Veksellov. Den blev vedtaget efter en indgaaende Diskussion, under hvilken forskellige Meninger blev udtalte.

Efter nogles Mening vilde saavel Checkens Karakter som Betalingsmiddel som Parternes formodede Interesse føre til en Løsning, hvorefter Checken skulde være betalbar i den Mønt, der er angivet i Dokumentet, selv om dette ikke bærer nogen Klausul om effektiv Betaling. Efter andres Mening var der ingen Grund til, forsaavidt angik Checks, at afvige fra den Regel, der indeholdtes i den ensartede Veksellov, der foreskriver, at Checkbeløbet, naar Checken er betalbar i en Møntsort, der ingen Kurs har paa Betalingsstedet, kan betales i Landets Mønt efter dens Værdi paa Betalingsdagen, saafremt denne falder indenfor Forevisningsfristens Udløb. Konferencen udtalte sig for denne sidste Løsning.

99. Meningerne var ligeledes forskellige angaaende Spørgsmaalet om, hvorvidt der i Overensstemmelse med Art. 41 i den ensartede Veksellov burde vedtages nogle Bestemmelser, der ordnede Beregningen af Kurserne i det Tilfælde, hvor Betalingen ikke blev effektueret ved Forevisningen. Man hævdede, at en saadan Regel ikke her var paa sin Plads, Checken var ikke som Vekselen Genstand for Akcept, og Trassaten havde ikke i de Lande, som i Teorien ikke tillader Overførelse af Dækning, nogen Forpligtelse overfor Indehaveren til at betale Checken. Imidlertid blev det indvendt, at en Bestemmelse vedrørende Fastsættelsen af Kursen i Tilfælde af forsinket Betaling vilde være nødvendig for at løse følgende Spørgsmaal: Det Beløb, der tilbydes af Trassaten, dækker det Betalingen af Checkens fulde Beløb, i hvilket Tilfælde Indehaveren følgelig ikke mere har nogen Regresret? Hvis der har været en Avalist, hvilket Beløb skal han svare for i det Tilfælde, at Checken ikke betales af Trassaten? Imod denne Indvending blev det imidlertid anført, at Bestemmelserne, der indeholdtes i Art. 41 i den ensartede Veksellov, ganske vist ikke gav noget direkte Svar paa det sidste Spørgsmaal vedrørende Udstrækningen af Avalistens Forpligtelser, men at en indirekte Løsning efter Rapporten af 1930 Nr. 97 synes at være givet i den paagældende Art. 41. I saa Henseende har Konferencen ligeledes vedtaget den ensartede Veksellovs Syn paa dette Spørgsmaal.

100. Visse Delegationer foreslog, at der i denne Artikel skulde træffes Bestemmelser om de Tilfælde, hvor Indehaveren foreviser Checken efter Forevisningsfristens Udløb, men Konferencen var af den Formening, at dette Spørgsmaal ikke faldt indenfor den ensartede Lovs Omraade, og at i det Tilfælde, hvorom Sagen drejede sig, hver af de enkelte høje kontraherende Parter hjemlige Lovgivning var anvendelig.

Et Forbehold til Art. 36 i den ensartede Lov blev vedtaget og optaget som Art. 17 i Bilag II. Dette Forbehold er saaledes affattet:

(se Bilag A. II. Sp. 4941).

Denne Bestemmelse svarer til Art. 7 i Bilag II i den ensartede Veksellov og giver hver af de høje kontraherende Parter Ret til i særlige Tilfælde, der har Indflydelse paa Pengekursen, at afvige fra Virkningerne af Klausulen om effektiv Betaling i fremmed Mønt, forsaavidt angaar Checks betalbare paa deres Omraade. Den samme Frihed kan lige-